

Dosar nr.

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BRAŞOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA

Şedință publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE COVASNA împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților. Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de când părțile au lipsit. Încheierea de ședință din acea zi face parte integrantă din prezenta decizie, iar instanța în baza art.146 alin.1 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, potrivit art.260 alin.1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de

C U R T E A ,

Prin sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul Covasna, secția civilă, în dosarul nr. , s-a admis acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta S.C. S.R.L. împotriva părâtei D.G.F.P. Covasna.

S-a anulat Decizia nr. emisă de părâtă și în consecință admite contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr. pe care o anulează și exonerează reclamanta de plata impozitului pe profit stabilit suplimentar în suma de lei și a majorărilor de întârziere în sumă de lei.

A obligat părâtă să plătească reclamantei lei cheltuieli de judecată.

S-a respins cererea părâtei privind micșorarea platei expertului.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut următoarele considerente:

În baza raportului de inspecție fiscală încheiat sub de către organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Covasna a fost emisă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare în quantum de lei reprezentând impozit pe profit în sumă de lei și majorări de întârziere în suma de lei, prin modificarea bazei de impozitare, reținându-se că reclamanta ar fi realizat venituri din activitatea de consultanță și management în beneficiul firmei

Această decizie de impunere a fost contestată de reclamantă motivând că ca nu desfășoară activități de management neavând competență decizională în managementul firmei clientului, statutul său fiind acela de microîntreprindere în ceea ce privește impozitarea veniturilor.

Contestația a fost respinsă de către D.G.F.P. Covasna prin Decizia nr. motiv pentru care a fost promovată prezența acțiunei.

În urma analizei actelor dosarului raportat la dispozițiile legale în materie se constată că firma reclamantă nu a desfășurat activități de consultanță și management în favoarea partenerului extern

Activitățile desfășurate de reclamantă în favoarea beneficiarului extern sunt activități de prestări servicii care intră în sfera activităților specifice microîntreprinderilor, care au constat în prelucrarea de date furnizate prin utilizarea metodei statistică-matematice. Aceste servicii facturate de reclamantă nu fac parte din sfera serviciilor de consultanță și management. Pe cale de consecință, reclamanta nu a realizat venituri (profit) din activitățile de consultanță și management cum în mod eronat a reținut organul de control fiscal și nu sunt aplicabile disp. art. 107/1 din Codul fiscal.

În aceste condiții, reclamanta nu poate fi obligată la plata impozitului pe profit pentru activități de consultanță și management pe anul 2007, prin urmare nu pot fi calculate nici majorări de întârziere.

De altfel, concluziile expertului contabil sunt destul de lămuritoare în sensul celor arătate, și nu au fost contestate de niciuna dintre părți.

Relativ la cererea părâtei privind reducerea onorariului expertului contabil urmează a primi un fine de primire raportat la dispozițiile art. 274 alin. 2 din Cod procedură civilă.

Constatând îndeplinite condițiile legale prevăzute în art. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, în temeiul art. 18 din actul normativ arătat s-a admis cererea reclamantei, s-au anulat cele două acte administrative și a exonerat-o pe aceasta de plata obligațiilor fiscale impuse conform dispozitivului prezentei sentințe.

În baza dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă părâta căzând în pretenții a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată făcute de reclamantă constând în onorariu expert.

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs, în termen legal, părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii.

În motivare, recurrenta a arătat că instanța de fond a reținut că reclamanta nu a desfășurat activități de consultanță de management și a prelucrat pentru partenerul extern date prin utilizarea metodei statistică-matematice reținând că nu sunt incidente dispozițiile art. 107 indice 1 din Codul fiscal.

Recurrenta a susținut că organul de control fiscal a constatat cu prilejul efectuării inspecției fiscale că intimata realizează venituri din prestări de servicii, constând în consultanță și management. Acest aspect a rezultat din contractul de servicii încheiat între SC

valabil pe o perioadă de 2 ani, contract ce a fost prelungit cu încă 5 ani până la data de

Recurrenta a precizat că din conținutul contractului rezultă că obiectul acestuia constă în prestarea serviciilor de consultanță de către executant în domeniul activității de import export a firmei a managementului financiar.

Recurrenta a învederat că din facturi fiscale reiese că relația cu partenerul german a avut ca obiect prestări de servicii.

Avându-se în vedere natura prestărilor de servicii efectuate de intimată către beneficiarul său, faptul că acestuia își se furnizează și se prelucrează date și informații în baza

cărora acesta ia hotărâri privind activitatea sa economică este indubitabil că aceste raporturi contractuale reprezintă activități de consultanță, chiar dacă din cel de-al doilea contract a fost înălțat sintagma „consultanță”.

Recurenta a invocat și concluzia expertului judiciar care a arătat că încadrarea în categoria venitului de consultanță și management se efectuează prin analizarea contractelor încheiate.

Recurenta a susținut că instanța de fond nu a analizat modul în care s-a procedat la modificarea bazei impozabile și la calculul impozitului pe profit. Nu au fost avute în vedere ponderea veniturilor obținute din activitatea de consultanță și management.

Intimata SC SRL a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat. Aceasta a susținut că în mod corect instanța de fond a constatat că nu a desfășurat activități de consultanță și management în favoarea firmei și în consecință a reținut nelegalitatea și netemeinicia actelor de impunere prin care societatea a fost obligată la plata impozitului pe profit stabilit suplimentar în urma modificării bazei de impunere precum și a majorărilor de întârziere.

Intimata a precizat că nu a desfășurat operațiuni de consultanță și management, ci de prelucrare a datelor furnizate partenerului străin prin utilizarea metodei statistico-matematice.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art.304¹ Cod procedură civilă, instanța de control judiciar constată că recursul promovat împotriva sentinței civile nr. a Tribunalului Covasna este nefondat.

În mod corect instanța de fond a constatat pe baza probelor administrate în cauză (inscrisuri, raport de expertiză) faptul că reclamanta nu a realizat venituri din activitățile de consultanță și management astfel că nu sunt aplicabile dispozițiile art.107 indice 1 din Codul fiscal.

Atât din contractul încheiat între intimată și firma cât și din concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză, rezultă că activitatea desfășurată de intimată în perioada 2006-2007 a fost de prelucrare de date furnizate de partenerul străin prin utilizarea de metode statistico-matematice, astfel serviciile facturate de intimată nu intră în sfera serviciilor de consultanță și management.

Pe cale de consecință intimata nu a realizat în perioada supusă controlului venituri din activități de consultanță și management astfel că nu este plătitore de impozit pe profit deoarece nu se încadrează în excepția prevăzută la art.107 indice 1 Cod fiscal.

Curtea constată că motivele de recurs invocate de recurrentă sunt nefondate. În sprijin organelor fiscale nu au abilitatea legală de a schimba natura juridică a unui contract încheiat în mod legal între două subiecte de drept privat, deoarece în caz contrar incalcă libertatea contractuală.

Potrivit art.977 Cod civil interpretarea contractelor se face după intenția comună a părților contractante. În sprijin părțile contractante au stabilit de comun acord că obiectul contractului încheiat constă în prelucrarea de date prin utilizarea metodei statistico-matematice și furnizarea acestora partenerului extern.

De altfel potrivit art.969 alin.1 Cod civil „Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante”.

Pentru aceste considerente Curtea va respinge, în temeiul art.312 alin.1 Cod procedură civilă recursul declarat de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, împotriva sentinței civile nr. 350/3 aprilie 2009, a Tribunalului Covasna.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

D E C I D E:

Respinge recursul declarat de recurrenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, cu sediul în Sf.Gheorghe, str.Bem Jozsef nr.9, jud.Covasna, împotriva sentinței civile nr. , pronunțată de Tribunalul Covasna – sectia civilă, în dosarul nr.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi .